

10 otázek pro ... Tomáše Procházku

Tomáš Procházka (39) – je partnerem a vedoucím týmu pracovního práva v advokátní kanceláři Eversheds Sutherland. V kanceláři, dříve působící pod značkou Dvořák Hager & Partners, působí již od roku 2005, kdy nastoupil jako advokátní koncipient. V květnu 2019 byl jmenován novým společníkem firmy. V nové pozici se chce především zaměřit na rozvoj mezinárodní spolupráce v rámci jedné z největších právních kanceláří na světě, kde v 34 zemích působí přes 5000 lidí.

Tomáš Procházka pravidelně získává špičkové hodnocení (Band 1) v mezinárodních žebříčcích právních služeb, které ho popisují jako „jednoho z nejlepších advokátů na pracovní právo v zemi“, a hodnotitelé oceňují „jeho schopnost komplexního pohledu na právní potřeby firmy“. V roce 2018 získala kancelář rovněž prestižní ocenění Právnická firma roku v oblasti pracovního práva. Tomáš Procházka se zabývá touto oblastí práva v celé šíři, a to především v oblasti sporné agendy, včetně ukončování pracovních poměrů a sporů s whistleblowery. Tomáš se dále specializuje na odpovědnost manažerů, pracovněprávní aspekty obchodních transakcí, vztahy s odbory a strategickou pracovněprávní problematiku.

Tomáš Procházka je členem Sekce pro pracovní právo České advokátní komory, zakládajícím členem Czech Employment Lawyers Association (CzELA), členem Kolegia expertů Asociace pro rozvoj kolektivního vyjednávání a zprostředkovatelem pro kolektivní pracovněprávní spory jmenovaným Ministerstvem práce a sociálních věcí.

1. Co máte na své práci nejraději?

Různorodost a každodenní práci s lidmi. Když prodáváte firmu, můžete cítit adrenalin a pocit uspokojení po ukončené transakci, ale jednotlivé transakce si jsou dost podobné. Oproti tomu je pracovní právo mnohem zajímavější tím, že každá situace, motivace a příběhy lidí, kterých se dotýká, jsou úplně odlišné. A vy pak přemýšlíte o tom, jak klientovi nejlépe pomoci a dosáhnout toho, co potřebuje. Když se vám to povede, přijde satisfakce, kterou v málokteré oblasti práva zažijete.

Osobně se pracovnímu právu v naší advokátní kanceláři věnuji 14 let. Firma během té doby vyrostla ze start-upu do současné podoby. Navzdory nedávnému spojení s Eversheds Sutherland, nefungujeme jako klasická korporace – vztahy mezi lidmi jsou bližší a míra kolegiality je úžasná.

2. Největší pracovní úspěch?

Naše kancelář se za 14 let z malé firmičky o 5 lidech rozrostla na současných téměř 70. Nedávným spojením s Eversheds Sutherland jsme se posunuli zase o pár kroků dále, když jsme se stali součástí mezinárodní sítě, která garantuje svým klientům ve všech zemích jedno kontaktní místo a stejnou kvalitu služeb. Přitom ale stále zůstáváme především českoslovenští právníci s mezinárodní působností.

V pracovním právu je největším úspěchem, že jsme dlouhodobě v mezinárodních a lokálních žebříčcích hodnoceni jako nejlepší kancelář v České republice. Týká se to mezinárodních žebříčků Legal 500 i Chambers a v loňském roce jsme obdrželi prestižní cenu Právnická firma roku. To byla ta poslední třešnička na dortu, která nám ještě chyběla. Beru to jako zpětnou vazbu na to, že svoji práci

umíme a klienti nám důvěřují. Osobně mě těší, že mě Legal 500 i Chambers dlouhodobě zařazují mezi nejlepší právníky v pracovním právu v České republice (Band 1). Pokud ale mohu mluvit celkově za náš tým tak ale největším oceněním pro nás všechny je vždy pochvala od klientů a vědomí toho, že jsme jim dokázali pomoci.

3. Kdo nebo co nejvíce ovlivnilo Vaš profesní život?

Oba moji rodiče jsou právníci a v době kdy jsem váhal, kam dál po maturitě, abych nemusel na vojnu, tak jsem šel taky na práva. První dva roky na škole byly v podstatě jenom teorie a historie, která pro běžný právní život nemá zásadní hodnotu. Prvním předmětem, který měl dopady do praxe, bylo pracovní právo. Tak jsem se do něj s chutí pustil a po zkoušce mi nabídli, aby se stal pomocnou vědeckou silou na katedře pracovního práva. Vzal jsem to a od té doby jsem pracovnímu právu zůstal věrný.

4. Je nějaký zákon, který byste nejraději zrušil?

Zbytečných zákonů máme dost, ale víc mě děsí některé připravované legislativní počiny. Skoro až hrůzostrašně působí třeba připravovaný zákon na ochranu whistleblowerů. Například původní vládní návrh například počítá s tím, že když někdo udá svého zaměstnavatele, tak ho dají na tajný seznam. A zaměstnanec na tajném seznamu může firma propustit jen se souhlasem Úřadu práce, který by měl posoudit, jestli vyhazov fér nebo ne. Ale to zaměstnavatel neví, protože je seznam tajný. Dozví se to až když u soudu prohraje spor o platnost výpovědi, protože neměl ten souhlas. A to už ale zase výpověď dát nemůže, protože mu během soudního sporu utekly lhůty podle zákoníku práce. Je to taková „Hlava XXII“, navíc ze strany zaměstnance za strašně lehce zneužitelná. Když jako zaměstnanec zjistím, že se pode mnou „kýve židlička“, tak udám šéfa, a zaměstnavatel se mě pak pár let nezbaví. Podobným směrem jde i návrh zákona o hromadných žalobách, jehož myšlenka je v jádru dobrá a společensky prospěšná, ale navržená implementace široce otevírá dveře šikanózním návrhům. U těchto návrhů mi hodně chybí širší odborná diskuse.

5. Který předmět byl na studiích Vaším nejoblíbenějším a proč? A který jste naopak neměl rád vůbec?

Nejoblíbenější bylo samozřejmě pracovní právo. Neměl jsem rád české právní dějiny – ale tam to bylo vzájemné, byla to jediná zkouška, od které mě vyhodili, a musel jsem kvůli tomu opakovat první státnice.

6. Co byste vzkázal mladým lidem, kteří uvažují o právnické profesi?

Pokud si vystudujete práva, tak máte suverénně nejširší možnosti výběru, co můžete dál dělat. Můžete se pak rozhodnout, jestli se chcete stát soudci, notáři, advokáty, interními právníky, úředníky, historiky, diplomaty nebo si vyberete úplně jinou profesi, kde vám právní vzdělání bude užitečné i když je pracovní náplň úplně odlišná. Pro právníky je za mě ale jasnou volbou advokacie, která dává rozhodně největší možnosti a flexibilitu propojenou s náročností a různorodostí práce.

7. Zážitek z praxe, který Vám nejvíce utkvěl v paměti?

Když jsem podával posudek jako soudní znalec pro české právo v oblasti odpovědnosti manažerů za řádné řízení lokální společnosti před soudy v Delaware v USA a v Ontariu v Kanadě. Jádrem sporu byl nárok české pobočky na náhradu škody na špatné řízení uplatněný vůči řídicím společnostem v koncernu a zahraničním manažerům. Moje práce znalce spočívala v tom, že jsem zahraničním soudům zpracovával podklady pro rozhodnutí o žalobě, protože odpovědnost se posuzovala právě podle českého práva. Proces běžel po celém světě v desítkách jurisdikcí a celosvětově v něm šlo o více než 10 miliard dolarů. To byla unikátní zkušenost, kterou v české advokacii má, myslím, málokdo.

8. Knížka, kterou jste četl naposled?

Jiří Šulc: Mosty do Tel Avivu. A líbila se mi.

9. Ideální dovolená?

Vzít auto, sbalit rodinu, Lonely Planet pro danou zemi a vyrazit bez velkého plánování pod stan. Dokud ale děti trochu nevyrostou, máme dovolené spíš civilizovanější.

10. Kde se vidíte za 10 let?

V čele nejlepšího československého týmu na pracovní právo.

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Jakuba Jirovského](#)
- [10 otázek pro ... Michala Pálinkáse](#)
- [10 otázek pro ... Roberta Matase](#)
- [10 otázek pro ... Michala Kunu](#)
- [10 otázek pro ... Pavla Staňka](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)
- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)
- [10 otázek pro ... Šárku Doležálkovou](#)
- [10 otázek pro ... Miroslava Různara](#)